

### บทที่ 3 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคล ตามแนวโรเจอร์สต่อวิธีการเผชิญความเครียดของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมีย โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1 หลังการทดลองมารดาที่มีบุตรเป็นธาลัสซีเมียที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนการเผชิญความเครียดแบบเผชิญหน้ากับปัญหาสูงกว่าก่อนได้รับการปรึกษา

2. หลังการทดลองมารดาที่มีบุตรเป็นธาลัสซีเมียที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อมสูงกว่าก่อนได้รับการปรึกษา

3 หลังการทดลองมารดาที่มีบุตรเป็นธาลัสซีเมียที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งลดอารมณ์ถึงเครียดต่ำกว่าก่อนได้รับการปรึกษา

4 หลังการทดลองมารดาที่มีบุตรเป็นธาลัสซีเมียที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์สจะมีคะแนนการเผชิญความเครียดแบบเผชิญหน้ากับปัญหาสูงกว่ามารดาที่ไม่ได้รับการปรึกษา

5 หลังการทดลองมารดาที่มีบุตรเป็นธาลัสซีเมียที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อมสูงกว่ามารดาที่ไม่ได้รับการปรึกษา

6 หลังการทดลองมารดาที่มีบุตรเป็นธาลัสซีเมียที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบรายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งลดอารมณ์ถึงเครียดต่ำกว่ามารดาที่ไม่ได้รับการปรึกษา

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบสัมภาษณ์วิธีการเผชิญความเครียดของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบก่อน และหลังการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียด 3 แบบของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนการเผชิญความเครียด	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		การทดสอบค่าที
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
แบบเผชิญหน้ากับปัญหา	27.25	2.09	27.83	2.44	1.47
แบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อม	29.00	2.98	28.33	1.97	1.52
แบบมุ่งลดอารมณ์ตั้งเครียด	28.92	1.78	28.25	2.14	1.97

$$t_{.05,22} = 2.074 \text{ ทดสอบ 2 ทาง}$$

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียดของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งในวิธีการเผชิญความเครียดแบบเผชิญหน้ากับปัญหา แบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อม และแบบมุ่งลดอารมณ์ตั้งเครียด

**ตารางที่ 2** ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียด 3 แบบของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบ ค่าที

คะแนนการเผชิญความเครียด	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		การทดสอบค่าที
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
แบบเผชิญหน้ากับปัญหา	27.25	2.09	37.50	2.54	14.03*
แบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อม	29.00	2.98	36.67	2.42	6.63*
แบบมุ่งลดอารมณ์ตั้งเครียด	28.92	1.78	18.17	3.46	11.86*

$P^* < .05$  (t .05,11 = 1.796 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าในกลุ่มทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียดของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมีย โดยใช้วิธีการเผชิญความเครียดแบบเผชิญหน้ากับปัญหา และแบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อม เพิ่มขึ้นในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งลดอารมณ์ตั้งเครียด ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 3** ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียด 3 แบบของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนการเผชิญความเครียด	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		การทดสอบค่าที t-test
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
แบบเผชิญหน้ากับปัญหา	37.5	2.54	29.50	1.78	21.05*
แบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อม	36.67	2.42	28.83	1.75	21.19*
แบบมุ่งลดอารมณ์ตั้งเครียด	18.17	3.46	27.83	2.29	18.94*

$P^* < .05$  ( $t_{.05,22} = 1.717$  ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าในระยะหลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียดแบบเผชิญหน้ากับปัญหา และแบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อมของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งลดอารมณ์เครียดของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 4** ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียด 3 แบบของมารดาที่มีบุตรเป็นโรคธาลัสซีเมียกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนการเผชิญความเครียด	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		การทดสอบค่าที t-test
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
แบบเผชิญหน้ากับปัญหา	27.83	2.44	29.5	1.78	3.71*
แบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อม	28.33	1.97	28.83	1.75	0.16
แบบมุ่งลดอารมณ์ตั้งเครียด	28.25	2.14	27.83	2.29	1.17

$P^* < .05$  (t .05,11 = 1.796 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญความเครียดแบบเผชิญหน้ากับปัญหา ในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบมุ่งแก้ปัญหาทางอ้อมและแบบมุ่งลดอารมณ์เครียด ในระยะก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05